

Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy

Wydział Edukacji Muzycznej

Studenci kierunku *Edukacja Artystyczna w Zakresie Sztuki Muzycznej*

Poziom kształcenia – studia II stopnia

Forma studiów - stacjonarne

Rok studiów - II

Praktyka pedagogiczna w zakresie *Metodyki muzyki w szkolnictwie ogólnokształcącym*

Termin praktyk – 27.10.2025 – 16.01.2026

Łączna liczba godzin – 60, za które student otrzymuje 4 pkt ECTS

(w semestrze III – zimowym)

Ogólne informacje

Ważnym elementem w przygotowaniu do wykonywania zawodu nauczyciela jest praktyka, która powinna być integralną częścią procesu kształcenia studentów na kierunku Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej Wydziału Edukacji Muzycznej UKW w Bydgoszczy w oparciu o Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 roku w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Studenci Wydziału Edukacji Muzycznej Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego odbywają praktykę w szkolnictwie ogólnokształcącym (4-letnie Liceum Ogólnokształcące/ 5-letnie Technikum). Praktyka realizowana jest stacjonarnie z różnych obszarów edukacji muzycznej (Muzyka + jeżeli są - muzyczne zajęcia artystyczne; dodatkowe zajęcia muzyczne) pod kierunkiem zatrudnionego w szkole nauczyciela muzyki, zajęć artystycznych, zajęć dodatkowych. Na wybór nauczyciela nie ma wpływu jego stopień awansu zawodowego.

Aby przystąpić do realizacji praktyki w szkolnictwie ponadpodstawowym studenci WEM powinni zaopatrzyć się w zaświadczenie o niekaralności (chodzi głównie o nie popełnienie przestępstw w stosunku do nieletnich) – tzw. „Ustawa Kamilka” i czuć się w obowiązku przestrzegać wszystkich ustaleń zapisów wewnętrznych i zarządzeń w tejże placówce, m.in. podstawowych zasad BHP w szkole; udzielanie pierwszej pomocy.

Cele praktyki

Celem praktyki jest poszerzenie nabytej w trakcie studiów wiedzy o aspekt praktyczny, oraz możliwość zapoznania się studentów ze strukturą organizacyjną i pracą systemu szkolnictwa ze szczególnym uwzględnieniem 11 obszarów tematycznych. Studenci podczas praktyk powinni uczestniczyć w procesie dydaktycznym realizując czynności bądź obowiązki wynikające z roli nauczyciela przedmiotu muzyka w w/w szkole, oraz uruchomienia procesu samodzielnego przygotowania i prowadzenia lekcji muzyki w szkole, a także przygotowania się do przyszłej pracy zawodowej.

Doświadczenia zdobyte podczas praktyki są punktem wyjścia do zaistnienia interakcji między teorią a praktyką co stwarza i daje szansę do profesjonalnego rozwoju studenta.

A zatem celem praktyki jest osiągnięcie efektów uczenia się przypisanych do kierunku studiów.

Efekty kształcenia dla Studentów kierunku Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej:

Student podczas praktyki pedagogicznej w zakresie *Metodyki muzyki w szkolnictwie ogólnokształcącym* musi osiągnąć i zrealizować następujące efekty kształcenia przewidziane dla kierunku studiów Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej prowadzonego przez Wydział Edukacji Muzycznej Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy

w zakresie wiedzy:

K2_W09 Wykazuje głębokie zrozumienie wzajemnych relacji zachodzących pomiędzy teoretycznymi a praktycznymi aspektami studiów

K2_W21 Posiada ugruntowaną wiedzę z zakresu dydaktyki i szczegółowej metodyki edukacji muzycznej, popartą doświadczeniem w jej praktycznym wykorzystywaniu oraz inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie

K2_W23 Zna podstawy prawne i system organizacyjny funkcjonowania placówek edukacyjnych i oświatowych, posiada niezbędną wiedzę z zakresu zasad bezpieczeństwa, udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna

K2_W28 Posiada ugruntowaną wiedzę z zakresu specyfiki szkoły lub placówki w której odbywa praktykę, a w szczególności poznanie realizowanych przez nią zadań opiekuńczo-wychowawczych, sposobu funkcjonowania, organizacji pracy, pracowników,

uczestników procesów pedagogicznych i partnerów szkolnej edukacji oraz prowadzonej dokumentacji

w zakresie umiejętności

K2_U12 Wykorzystuje flety proste, instrumenty Orffa, wybrane instrumenty perkusyjne i klawiszowe instrumenty (elektroniczne, akustyczne) w pracy dydaktycznej na III i IV etapie edukacyjnym

K2_U20 Ma umiejętności związane z teoretycznym i praktycznym zastosowaniem pedagogiki i psychologii w edukacji muzycznej oraz potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii do analizowania i interpretowania określonego rodzaju sytuacji i zdarzeń pedagogicznych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji na III i IV etapie edukacyjnym

K2_U23 Posiada umiejętności niezbędne do kompleksowej realizacji dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych zadań szkoły na III i IV etapie edukacyjnym

K2_U24 Potrafi pracować w zespole, pełniąc różne role; umie podejmować i wyznaczać zadania; posiada elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację działań pedagogicznych oraz świadomie komunikuje się przy użyciu różnych technik, zarówno z osobami będącymi podmiotami działalności pedagogicznej, jak i z innymi osobami współdziałającymi w procesie dydaktyczno-wychowawczym oraz specjalistami wspierającymi ten proces

K2_U25 Posiada ugruntowane umiejętności w zakresie technik informatycznych, oraz potrafi dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych

K2_U26 Posiada pogłębione umiejętności obserwowania zróżnicowanych aspektów praktyki, współdziałania z opiekunem praktyk oraz analizy i interpretacji zaobserwowanych albo doświadczonych sytuacji oraz zdarzeń pedagogicznych

Ks_U30 Potrafi analizować własne działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze) i wskazywać obszary wymagające modyfikacji, potrafi eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne

w zakresie kompetencji społecznych

K2_K6 Inicjuje i pracuje z innymi osobami w ramach wspólnych projektów oraz działań wynikających z kierunku studiów i specjalności

K2_K12 W sposób świadomy kontroluje swoje emocje i zachowania, niezbędne w działaniach związanych z kierunkiem studiów i specjalnościami

K2_K15 Posiada praktyczne kompetencje niezbędne do kompleksowej realizacji dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych zadań szkoły oraz przygotowania i dostosowania programu nauczania do potrzeb i możliwości uczniów

K2_K17 Jest przygotowany w sposób praktyczny i teoretyczny do podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły

K2_K18 Na podstawie realizacji praktyk jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych zadań zawodowych wynikających z roli nauczyciela

Cele przedmiotu Muzyka w szkole ponadpodstawowej (treści zaczerpnięte z podstawy programowej)

Cele kształcenia podzielono na trzy główne, wśród których nadal (1) **ekspresja muzyczna** zajmuje znaczące miejsce, głównie ze względu na **dynamiczność, diachroniczność** (która zakłada upływ czasu jako czynnika determinującego zmienność zjawisk muzycznych oraz postaw uczniów do muzyki w miarę postępujących zmian rozwojowych) i **kontekstualność zjawisk w obrębie kultury muzycznej**, rozumianej jako „wszystko, czego uczy się człowiek w trakcie życia społecznego i co jest przekazywane poprzez pokolenia” (M. Gruchola, *Kultura w ujęciu socjologicznym*, „Roczniki Kulturoznawcze”, Tom I, 2010, s. 98) lub – jak twierdził E.E. Gordon – **wszystko, co nas otacza** (E. E. Gordon, *Sekwencja uczenia się w muzyce. Umiejętności, zawartość i motywy*, WSP, Bydgoszcz 1999). Motywacja do uczenia się muzyki pozostaje nadal niezwykle istotna w procesie edukacyjnym, szczególnie gdy chodzi o utrzymanie zainteresowania uczniów zajmowanym obszarem poznawania (np. dziełem muzycznym, utworem, piosenką), w kontekście dotychczasowych doświadczeń szkolnych i pozaszkolnych. Na sekwencje procesów twórczego nauczania i uczenia się wpływają zarówno emocje pozytywne, jak i negatywne, pełniąc funkcje angażujące i pobudzające, poznawcze i sterujące procesem twórczym, szczególnie gdy chodzi o młodzież w okresie adolescencji (M. Kołodziejski, *Motywacja w procesie nauczania i uczenia się muzyki* [In:] *Horizonty umenia. Zbornik prispevkov z medzinarodnej vedeckej webowej konferencie Horizonty uemanía 3 15.10.2015-15.11.2015*, Akademia umeni, Banská Bystrica 2015). Podejmując wyzwania artystyczne, uczeń doskonali własny warsztat muzyczny i przekracza granice wcześniejszych doświadczeń muzyczno-percepcyjnych, jednocześnie niejako głębiej „zanurzając” się w kulturę muzyczną. Tworząc wypowiedzi artystyczne w wybranych, jednocześnie mu bliskich gatunkach muzycznych, zachowuje bezpieczeństwo emocjonalne i radość z tworzenia i interpretowania muzyki. Istotnym zadaniem nauczyciela jest **dostrzeżenie ogólnych zmian rozwojowych uczniów** (fizycznych i psychicznych) oraz stopniowego kształtowania się ich **tożsamości osobistej i społecznej**, a także przynależności do subkultur młodzieżowych oraz jednocześnie akcentowanie indywidualności i niepowtarzalności. Tożsamość społeczna w powyższym sensie będzie definiowana jako **postrzeganie siebie jako wartościowego członka społeczności**, dlatego tak ważne jest zachęcanie uczniów do tworzenia muzyki. Doskonalenie umiejętności praktykowania w zespole muzycznym w celu rozwijania

predylekcji i zamiłowań muzycznych młodzieży, konstituowane przez poznawanie różnych stylów i gatunków muzycznych w toku rozmaitych działań artystyczno-praktycznych (koncertów, montaży słowno-muzycznych, pokazów itp.) jest kontynuowane i nadal akcentowane ze względu na **zaspokojenie potrzeb samorealizacji, autoekspresji i uznania**.

Kolejnym celem kształcenia i wychowania muzycznego w zakresie wymagań ogólnych przedmiotu „muzyka” jest jego realizacja w (2) **wymiarze multimedialnym oraz twórcze wykorzystywanie współczesnych narzędzi komunikacji dźwiękowej, wizualnej i audiowizualnej**. Celem szczegółowym będzie zatem kształtowanie umiejętności korzystania ze współczesnych narzędzi komunikacji dźwiękowej, wizualnej i audiowizualnej oraz technologii informacyjnej do realizacji własnych projektów edukacyjno-muzycznych. W tym celu uczeń powinien wykorzystać wiedzę dotyczącą obszarów stosowania multimediiów w sposób kreatywny (nowatorski). Znajomość programów muzycznych i np. aplikacji muzycznych oraz technik i narzędzi multimedialnych będzie mógł zastosować praktycznie w tworzeniu wypowiedzi muzycznych o różnym charakterze. Znajomość współczesnych multimediiów w edukacji muzycznej podyktowana jest następującymi względami (czynnikami):

- współczesny świat jest niemożliwy do wyobrażenia bez istnienia (multi)mediów,
- człowiek codziennie doświadcza przekazów (multi)medialnych, chociażby przez oglądanie produktów ich działalności – przekazów masowych lub zindywidualizowanych,
- (multi)media wkraczają w sferę prywatną, kształtując człowieka na poziomie indywidualnym i społecznym,
- (multi)media pośredniczą w różnych aktywnościach, wspomagając człowieka w wypełnianiu zobowiązań, np. związanych z pełnionymi rolami (nauczyciel, uczeń, rodzic, dyrektor),
- (multi)media wspomagają młodzież w budowaniu własnej tożsamości, a niekiedy same są jej głównym motorem i kreatorem,
- ponowoczesny kontekst, w który wpisuje się proces mediatyzacji, uczynił z medialności wartość, a przez to element w budowaniu tożsamości współczesnego człowieka (M. Molęda-Zdziech, Rola mediów w kształtowaniu tożsamości współczesnego człowieka, „Kwartalnik Kolegium Ekonomiczno-Społecznego Studia i Prace”, SGH, Nr 1 (2010), s. 159),
- (multi)media pomagają we wzajemnym komunikowaniu się, – młodzież jest elementem (częścią) społeczeństwa wiedzy,
- dzięki (multi)mediom staliśmy się społeczeństwem informacyjnym, którego cechą jest powszechna globalizacja (W. Strykowski, Rola mediów i edukacji medialnej we współczesnym społeczeństwie, „Chowanna” R. XLVI T. Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 2003, s. 111—122).

Ostatnim wymaganiem ogólnym jest (3) **wprowadzenie w obszar działań instytucji zajmujących się upowszechnianiem kultury muzycznej**. Celem szczegółowym uczyniono rozbudzanie zainteresowania życiem kulturalnym (szczególnie muzycznym) szkoły i regionu, poczynając jednak od aktywności własnej ucznia i odwołując się do jego indywidualnych i

społecznych doświadczeń artystycznych. Znajomość instytucji zajmujących się upowszechnianiem muzyki oraz rozróżnianie i definiowanie pojęć związanych z obszarem ich działania powinna być efektem **rzeczywistego uczestniczenia w kulturalnym życiu swojego miasta** (regionu). Uczestniczenie (aktywne i bierne) w lokalnych i regionalnych występach artystycznych z udziałem różnych twórców i wykonawców daje szansę bliższego poznania specyfiki pracy artystów muzyków i poznawania języka i fenomenów muzyki. Poza tym, daje to szansę na komunikowanie się (społeczne, artystyczne, codzienne, odświeżające itp.) i realizację **poznawczej, kształcącej i wychowawczej funkcji muzyki i edukacji muzycznej poprzez wchodzenie w rolę odbiorcy, twórcy i krytyka**. Na skutek takich doświadczeń artystycznych uczniowie powinni eksterioryzować swoją wiedzę i doświadczenia na samodzielne lub zespołowe planowanie i organizowanie różnorodnych projektów artystyczno-muzycznych (od prezentacji muzycznych, przez audycje muzyczne do większych uroczystości szkolnych, a nawet koncertów np. chóru lub zespołu muzycznego). Przybliżanie działalności artystyczno-muzycznej i kulturalnej środowiska, w którym uczeń realnie funkcjonuje, daje **możliwości współtworzenia i korzystania z jego dorobku**. Jak pisze znamienicie Andrzej Pluta, „niegdyś podstawą tożsamości była tradycja [...] autorytet, rozum. Dziś jest to raczej doświadczenie, które staje się źródłem samowiedzy i układem odniesienia wobec innych ludzi [...]” (A. Pluta, „W przyszłość wkraczamy tyłem” ...cofając się do dzieciństwa, które z(a)nika...?, Humanistyka. Pedagogika. Edukacja, T. III. Czyż edukacja? Refleksje o podmiotowości, część 2, red. A. Pluta przy współudziale A. Tarnopolskiego i M. Kalamana, WSL, Częstochowa 2011, s. 13) i kultury muzycznej. A więc **idąc śladem doświadczenia**, za Johnem Deweyem, przechodzimy od teorii (która jest często dla młodzieży nieprawdziwa, nierealna i oderwana od rzeczywistości oraz oddziela sztukę i kulturę od życia codziennego) **w stronę praktykowania**, dzięki któremu „doświadczony materiał rozwija się, dążąc do spełnienia” (A. Berleant, Zajmujący Dewey: Spuścizna Deweyowskiej estetyki, Sztuka i Filozofia, Nr 37 (2010), s. 60).

Przechodząc od tradycyjnego nauczania – jako przekazywania wiedzy – do nauczania i uczenia się – jako transakcji (Por. Z. Łęski, Transakcje nauczyciel–uczeń w wybranych teoriach dydaktycznych, „Edukacyjna Analiza Transakcyjna”, Nr 1 (2012), akcentujemy i proponujemy rozumienie edukacji jako dialogicznej, sytuując poznawanie „nowego” w autentycznym komforcie emocjonalnym. Doświadczenie zatem, w świetle filozofii Deweya, w odróżnieniu do tego rozumianego jako pierwotne i wtórne, odnosi się do **działania, emocji, poznania i komunikacji**, stanowiących oryginalną jedność (H. Hohr, The Concept of Experience by John Dewey Revisited: Conceiving, Feeling and “Enliving”, „Studies in Philosophy & Education”, 32(1) 2013, s. 25–38). Wprowadzenie w obszary działalności instytucji kultury powinno być zatem rodzajem doświadczenia estetycznego (H. Hohr, The Concept of Experience by John Dewey Revisited: Conceiving, Feeling and “Enliving.” „Studies in Philosophy & Education”, 32(1) 2013, s. 25–38), a więc na pewno występuje ono jako kategoria psychologiczna z emocjami krystalizującymi w tle.

Refleksyjność, ze względu na dynamiczny charakter kultury (w tym kultury muzycznej), będzie rozumiana jako zdolność nauczycieli do identyfikowania problemów i poszukiwania rozwiązań, które usprawniają i uatrakcyjnijają procesy uczenia się muzyki a w efekcie tego, **rozumienie i docenianie przez uczniów roli muzyki**. Jak pisze znamienicie Edwin E. Gordon jeśli „dzieci uczą się myślenia jako naturalnej konsekwencji słyszenia języka i uczestniczenia w nim. Dlaczego więc w taki sam sposób nie zdobywają doświadczenia muzycznego?” (E. E.

Gordon, Sekwencje uczenia się w muzyce. Umiejętności, zawartość i motywy, WSP, Bydgoszcz 1999, s.461). Takie szanse daje właśnie realizacja prezentowanej podstawy programowej, stanowiącej relatywnie nową jakość w edukacji ukierunkowanej na rozwój muzyczny człowieka. Efekt refleksji nad działaniem i w działaniu nauczyciela prowadzi do stworzenia bardziej sprzyjającego środowiska uczenia się uczniów oraz – co niezwykle ważne – podejmowania ryzyka dydaktyczno-wychowawczego prowadzącego do angażowania się w kreatywne działania badawcze (muzykowanie, prowadzenie wywiadów, pisanie esejów, analiza nagrań, obserwacje, mentoring) (Por.: L. Kataryńczuk-Mania, M. Kołodziejski, M. Kisiel, Orientacje w metodologii badań edukacyjnomuzycznych, Wydawnictwo Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2018).

Należy zaakcentować potrzebę budowania **kultury pedagogicznej nauczycieli muzyki** w szkole ponadpodstawowej, głównie ze względu na nowatorski sposób pojmowania procesów nauczania i uczenia się muzyki, dający swój wyraz w procesach **społecznego uczenia się** w opozycji do transmitowania encyklopedycznej wiedzy muzycznej (wiadomości, terminy i definicje). W powyższym sensie **uczenie się i rozwój są kategoriami kluczowymi**. Interpretując więc czynności i procesy uczenia się w perspektywie socjokulturowych teorii naukowych Lwa S. Wygotskiego, Jerome S. Brunera (i kontynuatorów ich myśli np. A. Bandury, który uwypuklał interakcję umysłu ucznia ze środowiskiem), przyjmuję za Ewą Filipiak (E. Filipiak, Uczenie się w klasie szkolnej w perspektywie socjokulturowe, [w:] E. Filipiak (red.), Rozwijanie zdolności uczenia się. Wybrane konteksty i problemy, Wydawnictwo UKW, Bydgoszcz 2008, s. 17–34) następujące założenia pozwalające nakreślić kontekst rozumienia kategorii uczenia się muzyki:

- **uczenie się muzyki jest aktywnością rozwojową ucznia i nauczyciela,**
- **uczenie się muzyki jest zmianą w relacjach umysł–świat i umysł-kultura,**
- **uczenie się jest procesem społecznym, a więc zanurzonym w relacje interpersonalne w obrębie środowiska społecznego (klasy, szkoły, malej ojczyzny),**
- uczenie się jest mediowaniem znaczeń (a w konsekwencji przyjęciem specyficznych strategii nauczania – uczenia polegającym na dialogiczno-koncyliacyjnym charakterze procesów budowania wiedzy i ewentualnym zażegnaniu lub łagodzeniu konfliktów między uczestnikami tych procesów w dochodzeniu do prawdy),
- **proces uczenia ma swoją intymną naturę** (ponieważ zaangażowany uczestnik procesu uczenia się doświadcza poczucia sprawstwa, refleksji, współpracy, uczestniczy w kulturze uczenia się w klasie szkolnej i poza nią (w obrębie np. realizacji projektów edukacyjnych, obserwatora zdarzeń artystycznych, przeprowadzającego wywiad itp.),
- **uczenie się jest procesem opanowywania narzędzi kulturowych,** wśród których specyficzną rolę (w rozwoju i uczeniu się) pełni **język** i umiejętność korzystania z niego w postaci **komunikowania się** i dochodzenia do konsensusu w obrębie założonych i realizowanych celów uczenia się.

Proponowane metody realizacji celów edukacyjnych w obrębie przedmiotu „muzyka”

Wobec wielości metod dydaktycznych występujących w literaturze proponuję jasno zaakcentować związek **procesów nauczania z uczeniem się**. Wśród metod szczególnie przydatnych w procesie lekcyjnym w szkole ponadpodstawowej następujące:

– dyskusja (Z jej licznymi odmianami: wielokrotna, obserwowana czyli panelowa, okrągłego stołu, metoda seminaryjna. Cyt. za: J. Pólturzycki, Dydaktyka dla nauczycieli, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 1997, s. 122-124), ponieważ jej uczestnik aktywnie uczestniczy w rozwiązywaniu problemów i zagadnień wyłonionych w jej toku, a jednocześnie korzysta ze wspólnych dociekań, rozważań i wniosków,

- metody problemowe (aktywizujące) – polegające na stwarzaniu sytuacji problemowych,
- metody sytuacyjne, które polegają na analizowaniu określonych informacji oraz podejmowaniu decyzji w sytuacjach zaczerpniętych z działalności instytucji oraz zespołów ludzkich,
- metoda przypadków,
- metoda inscenizacji (naśladowanie rzeczywistości),
- metody praktyczne (w tym ćwiczenie),
- metody aktywizujące, które uczą pracy w zespole, poprawiają komunikację z innymi, rozwijają poczucie wspólnoty, uczą uwzględniania sądów, opinii i zdania innych osób (J. Stańdo, M. Spławska-Murmyło, Metody aktywizujące w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej, ORE Warszawa 2007, s. 9. 20),
- obserwacja, słuchanie, dyskusje, prelekcje, prezentacje, korzystanie z książek i podręczników, sporządzenie notatek, wykonywanie różnych ćwiczeń itp.

Wyjątkową metodą jest **projekt edukacyjny lub metoda projektów**, w której uczenie się i nauczanie opiera się na empirycznej, praktycznej i ukierunkowanej filozofii J. Deweya i realizowane jest w relacjach między uczniami a nauczycielami, gdzie struktura tego związku i samej szkoły zorientowane są na społeczne uczenie się. W metodzie tej akcenty filozofii edukacji przesunęły się na aktywne korzystanie z wiedzy w taki sposób, aby ją **eksplorować, badać, interpretować i tworzyć**. Tym samym u jej podstawy nastąpiła emancypacja uczniów ukierunkowana na **aktywne uczestnictwo i zaangażowanie w procesy tworzenia wiedzy i doświadczania wielorakich sposobów i form uczenia się**. Istotą tej metody jest próba wyjaśnienia sposobów w jaki uczniowie uczą się podczas pracy na projektami (M. Kołodziejski & M. Przybysz-Zaremba, Project Method in Educational Practice, "University Review", Vol. 11 (2017), No. 4, s. 26-32). Założenia metody projektów osiągnięte są poprzez realizację następujących postulatów (G. L. Gutek, Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji, GWP, Gdańsk 2003, s. 261-262):

- narzucenie ram eksperymentalistycznych w edukacji muzycznej uczniów,
- łączenie celu z aktywnością,

- testowanie przewidywanych konsekwencji zamierzonego działania w praktyce,
- podejmowanie zorganizowanego działania przybierającego formę pracy, stymulującą aktywność nastawioną na cel,
- dokonywanie demokratycznych wyborów w zakresie tematu, zadań i planowania pracy,
- identyfikowanie i rozwiązywanie problemów, jako cel teoretyczny metody projektów,
- praca indywidualna i w grupach,
- proces uczenia się zorientowany na zadanie, ponieważ warunkiem pomyślnego przebiegu jest rozwiązanie problemu i przetestowanie tego rozwiązania w praktycznym działaniu,
- zaplanowane zadanie należy zweryfikować w praktyce i ocenić na podstawie wywołanych przez nie skutków.

W powyższym sensie należy ponownie wrócić do ontycznych i etycznych podstaw dialogu oraz myślenia i działania dialogicznego, ponieważ zdaniem Bogusława Milerskiego „o jego istocie nie tyle rozstrzyga porozumienie, osiągnięcie konsensu, ile spotkanie, także w odmienności sytuacji egzystencjalnej osób dialogujących” (B. Milerski, *Pedagogika dialogu: filozoficzne inspiracje i perspektywy*, „Pedagogia Christiana”, 1 (21) 2008, s. 41). Tym właśnie jest nowa podstawa programowa do muzyki w szkole ponadpodstawowej, **spotkaniem człowieka z człowiekiem wspólnie egzystujących w kulturze muzycznej** we wspomnianych wcześniej wymiarach: **ekspresyjnym** (wykonawczym), **twórczym** (kreacja, tworzenie) i **percepcyjnym** (odbiorczym).

W kontekście powyższych uwag realizacyjnych oraz proponowanych metod pracy dydaktyczno-wychowawczej nie należy zapominać o odpowiednim wyposażeniu pracowni muzycznej, która w celu pełnej realizacji założeń podstawy programowej, powinna zawierać: - instrumenty muzyczne (zestaw jazzowy perkusyjny, syntezator lub/i cyfrowe pianino lub/i keyboard, instrumenty strunowe, gitary – akustyczna, basowa, elektryczna, ukulele) oraz odpowiedni do warunków szkoły sprzęt nagłaśniający z mikrofonami,

1. tablicę z pięciolinia, rzutnik multimedialny i ekran lub tablicę multimedialną,
2. sprzęt do odtwarzania, nagrywania dźwięku, komputer z oprogramowaniem muzycznym (np. edytory tekstu muzycznego, obróbki cyfrowej dźwięku, ministudio muzyczne itp.) i z dostępem do Internetu,
3. bibliotekę muzyczną (nuty, śpiewniki, podręczniki), fonotekę i filmotekę.

Zadania praktyki

Głównym zadaniem jest zapewnienie wszystkim studentom możliwie pełnego kontaktu z realnymi zjawiskami i procesami zachodzącymi w szkole oraz uwarunkowaniami rzeczywistości dydaktyczno-wychowawczej, a także zapewnienie niezbędnego doświadczenia na bazie którego dokonywać się będzie ich dalszy rozwój zawodowy.

Zadania związane ze szczegółową realizacją godzin praktyki

Na wykonanie wszystkich zadań przeznacza się 60 godzin w semestrze III (zimowym), za które student otrzymuje 4 pkt ECTS.

10 godzin – obserwacja (obserwacja zajęć z obszarów edukacji muzycznej)

20 godzin – studiowanie literatury potrzebnej do realizacji praktyk

10 godzin - prowadzenie i przygotowanie scenariuszy w wersji papierowej zajęć/lekcji [z różnych obszarów edukacji muzycznej (muzyka + jeżeli są - muzyczne zajęcia artystyczne; dodatkowe zajęcia muzyczne)]

20 godzin - realizacja 11 obszarów tematycznych:

I. Zapoznanie z podstawowymi aktami prawa oświatowego:

1. Ustawa o systemie oświaty
2. Ustawa Karta Nauczyciela
3. Regulamin oceniania i promowania
4. Akty prawne dotyczące awansu zawodowego nauczyciela
5. Inne (np. tzw. „Ustawa Kamilka”, BHP, udzielanie pierwszej pomocy, itp.)

II. Zapoznanie ze szkolnymi dokumentami prawnymi i zasadami ich tworzenia:

1. Statut szkoły
2. Misja i wizja szkoły
3. Wewnątrzszkolny system oceniania
4. Szkolny program wychowawczy i jego ewaluacja
5. Szkolny program profilaktyki i jego ewaluacja
6. Procedury bezpieczeństwa w szkole
7. Regulamin uczniowski
8. Kryteria oceny pracy nauczycieli
9. Plan rozwoju szkoły

III. Zapoznanie z dokumentacją wychowawcy klasy (nauczyciel muzyki, ewentualnie muzycznych zajęć artystycznych):

1. Program wychowawcy klasy (na cały cykl kształcenia)
2. Teczka wychowawcy
3. Dziennik lekcyjny (elektroniczny, papierowy – założenie, prowadzenie, ilości ocen...)
4. Arkusze ocen (założenie, prowadzenie, zasady migracji dokumentów)
5. Dziennik zajęć godzin dodatkowych wynikających z Karty nauczyciela

IV. Dokumentacja nauczyciela przedmiotu (nauczyciel muzyki, ewentualnie muzycznych zajęć artystycznych). Struktura pomocy dydaktycznych:

1. Zapoznanie z podstawą programową nauczania Muzyki w szkole ogólnokształcącej
2. Program nauczania i rozkład materiału z planem wynikowym
3. Przedmiotowy system oceniania. Ocenianie kształtujące a klasyczna skala ocen. Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla uczniów posiadających orzeczenie o konieczności kształcenia specjalnego
4. Omówienie dokumentacji WOPFU (wielospecjalistyczna ocena poziomu funkcjonowania ucznia), IPET (indywidualne potrzeby edukacyjno-terapeutyczne)
5. Zadania dydaktyczne i wychowawczo-opiekuńcze nauczyciela muzyki

V. Czynności dodatkowe nauczycieli:

1. Opiekun Samorządu Uczniowskiego i innych organizacji na terenie szkoły
2. Opiekun zajęć muzycznych (w tym chóru, zespołu wokalnego, koła muzycznego)
3. Zadania wynikające z planu pracy zespołów przedmiotowych
4. Praca w komisjach/zespołach dotyczących różnych spraw szkolnych
5. Zapoznanie z zasadami organizacji przerw międzylekcyjnych
6. Regulamin dyżurów nauczycielskich
7. Opieka nad salami dydaktycznymi

VI. Zespoły przedmiotowe:

1. Plan pracy zespołu przedmiotowego
2. Analiza wyników egzaminów wewnętrznych, wnioski do pracy, ewentualne plany naprawcze

VII. Rada Pedagogiczna:

1. Plan Rady Pedagogicznej na dany rok szkolny
2. Harmonogram zebrań z rodzicami i dokumentacja z tym związana np. protokoły zebrań
3. Terminarz szkolny
4. Kalendarz imprez szkolnych

5. Plan hospitacji, zagadnienia priorytetowe na dany rok szkolny, wnioski pohospitacyjne, arkusze hospitacji

6. Plan nadzoru pedagogicznego (priorytety MEN, priorytety np. kujawsko-pomorskiego (bądź innego województwa) - Kuratora Oświaty na dany rok), ewaluacja

7. Wewnątrzszkolne doskonalenie nauczycieli (lider WDN, rodzaje szkoleń)

8. Szkolenia Rady Pedagogicznej (priorytety w zakresie tematyki szkoleń)

9. Protokolarz Rady Pedagogicznej, księga uchwał i wniosków Rady Pedagogicznej

10. Księga zarządzeń

11. Zasady tworzenia planu lekcji

VIII. Opieka pedagogiczno-psychologiczna

IX. Pomoc materialna dla uczniów

X. Baza dydaktyczna szkoły (biblioteka, pomoce dydaktyczne w klasopracowni muzycznej)

XI. Rada Szkoły (Rada Rodziców) – uprawnienia

Wytyczne co do treści nauczania (zawarte w podstawie programowej)

Student realizuje zajęcia zgodnie z Podstawą programową przedmiotu muzyka III etap edukacyjny 4-letnie liceum ogólnokształcące oraz 5-letnie technikum z roku 2019

Zadaniem przedmiotu muzyka w szkołach ponadpodstawowych jest poszerzenie kompetencji uczniów w zakresie szeroko pojętych wiadomości i umiejętności muzycznych. Szczególnie istotne na tym etapie kształcenia są zagadnienia związane ze współczesną kulturą muzyczną w kształtowaniu i formowaniu świadomego jej uczestnika. Rolą przedmiotu jest też rozwijanie wrażliwości estetycznej i umiejętności formułowania samodzielnych sądów, opinii i ocen w oparciu o własne kryteria artystyczno-muzyczne. Przedmiot uzupełnia zarówno kształcenie humanistyczne, społeczne, medialne, jak i artystyczne. Treści kształcenia są skorelowane z zagadnieniami poruszonymi na wielu przedmiotach szkolnych. Wprowadzanie w obszar kultury muzycznej, jej teorii i praktyki, powinno odbywać się poprzez kontakt z dziełami muzycznymi, twórcami oraz instytucjami zajmującymi się jej upowszechnianiem i promowaniem. Muzyka jest także ważnym elementem całościowego wychowania (postawy, kompetencje społeczne), wprowadza również w zagadnienia wiążące się z ochroną dóbr kultury i własności intelektualnej, wdraża także do szacunku dla narodowego i ogólnoludzkiego dziedzictwa kulturowego.

Zakres podstawowy

Cele kształcenia – wymagania ogólne

I. Ekspresja muzyczna.

Doskonalenie umiejętności praktykowania w zespole muzycznym w celu rozwijania predylekcji i zamiłowań muzycznych młodzieży. Poznawanie różnych stylów i gatunków muzycznych poprzez działania praktyczne.

II. Muzyka w wymiarze multimedialnym oraz twórcze wykorzystywanie współczesnych narzędzi komunikacji dźwiękowej, wizualnej i audiowizualnej.

Kształtowanie umiejętności korzystania ze współczesnych narzędzi komunikacji dźwiękowej, wizualnej i audiowizualnej oraz technologii informacyjnej do realizacji własnych projektów muzycznych.

III. Wprowadzenie w obszar działań instytucji zajmujących się upowszechnianiem kultury muzycznej.

Rozbudzanie zainteresowania życiem kulturalnym (szczególnie muzycznym) szkoły, miejscowości i regionu, poczynając od aktywności własnej ucznia. Przybliżenie działalności artystyczno-muzycznej i kulturalnej środowiska, w którym uczeń funkcjonuje, dające możliwości współtworzenia i korzystania z jego dorobku.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

I. Ekspresja muzyczna.

1. Uczeń wykorzystuje w praktyce wykonawczej wiedzę uzyskaną na poprzednich etapach edukacyjnych.

2. Aktywność muzyczna. Uczeń:

- 1) podejmuje różnorodną aktywność muzyczną w kontekście własnych doświadczeń;
- 2) doskonali własny warsztat muzyczny i autoekspresję poprzez muzykowanie (śpiew, gra na instrumentach, taniec, tworzenie);
- 3) korzysta z doświadczeń muzyków, animatorów kultury i reprezentantów różnorodnych instytucji muzycznych;
- 4) tworzy wypowiedzi artystyczne w wybranych (bliskich mu) gatunkach i stylach muzycznych, realizując swój potencjał muzyczny w różnych projektach artystycznych.

3. Postawy. Uczeń:

- 1) angażuje się w zadania zespołowe;
- 2) jest otwarty na różnorodne propozycje realizacyjne podczas działań projektowych;
- 3) wykazuje się dbałością, starannością i kulturą wykonawczą.

II. Muzyka w wymiarze multimedialnym oraz twórcze wykorzystywanie współczesnych narzędzi komunikacji dźwiękowej, wizualnej i audiowizualnej. Uczeń:

1) wymienia obszary, w których mają zastosowanie multimedia z użyciem muzyki (film, reklama, sztuka, rozrywka, edukacja, religia);

2) zna muzyczne programy, aplikacje, techniki i narzędzia multimedialne w kontekście ich praktycznego zastosowania;

3) definiuje pojęcia związane z rejestracją i edycją muzyki, jak np. ścieżka dźwiękowa (soundtrack), mastering, playback, półplayback, miksowanie muzyki;

4) używa dostępnych programów muzycznych do tworzenia wypowiedzi muzycznych;

5) samodzielnie lub/i w grupie wykonuje przekaz audio lub audio-video na zadany lub wybrany temat z wykorzystaniem dostępnych narzędzi rejestrujących (np. komputer, tablet, kamera, dyktafon, telefon).

6) wyraża gotowość do komunikowania się i dialogu wewnątrz grupy oraz z odbiorcą (słuchaczem, widzem);

7) jest zaangażowany w pracę projektową;

8) wykazuje wrażliwość na ochronę własności intelektualnej i wizerunku.

III. Wprowadzenie w obszar działań instytucji zajmujących się upowszechnianiem kultury muzycznej. Uczeń:

1) wymienia, rozróżnia i określa zakres działania i funkcje instytucji kultury zajmujących się upowszechnianiem muzyki, w tym: filharmonie, opery, teatry muzyczne, domy kultury, studia radiowe, studia i sale koncertowe;

2) rozróżnia i definiuje pojęcia związane z obszarem działań instytucji upowszechniających kulturę i sztukę muzyczną, jak: recital, koncert, występ plenerowy, opera, operetka, musical;

3) formułuje samodzielne sądy na temat koncertów, recitali, przedstawień i innych wydarzeń artystycznych;

4) uczestniczy w występach artystycznych organizowanych przez lokalnych twórców i wykonawców przy okazji koncertów charytatywnych, okolicznościowych lub rocznicowych, a także w warsztatach muzycznych prowadzonych przez różnych twórców i animatorów;

5) organizuje samodzielnie lub zespołowo projekt muzyczny (np. prezentacja muzyczna, audycja muzyczna, uroczystość szkolna, koncert) poprzedzony odpowiednim przygotowaniem merytorycznym (wprowadzeniem do tematu), planowaniem, reklamą (plakat, ulotka, zaproszenie, anonsy na portalach społecznościowych), organizacją, które prowadzą do finalnej realizacji;

6) komunikuje się w grupie i potrafi nawiązywać kontakty z nowymi osobami;

7) charakteryzuje się ciekawością poznawczą i otwartością wobec różnorodności w kulturze muzycznej;

8) okazuje szacunek dla twórców i odbiorców;

9) jest zaangażowany i kreatywny w pracy projektowej i aktywnym muzykowaniu;

10) rozumie, na czym polega odpowiedzialność za ustalone zadania oraz dbałość o efekt końcowy.

Warunki i sposób realizacji

Zajęcia z muzyki mają zarówno aspekt poznawczy, kształcący, jak i wychowawczy. Kultura i sztuka muzyczna dociera do emocjonalnej sfery osobowości adolescenta, dlatego wpływa znacząco na rozwój jego wiedzy, intelektu, wyobraźni i kreatywności. Ponieważ muzyka w szkołach ponadpodstawowych nauczana jest w wymiarze 1 godziny tygodniowo w cyklu kształcenia, istotna jest optymalizacja właściwego podejścia nauczycieli do realizacji treści tego przedmiotu. Rozumiana jest ona jako zrównoważone podejście do aktywności ucznia z podkreśleniem działań praktycznych na bazie projektów. Należy zwrócić uwagę na samodzielność w dochodzeniu do wiedzy i kształtowanie odpowiednich postaw u młodego człowieka poszukującego swojej tożsamości artystycznej.

Ideą założeń podstawy programowej muzyki w szkołach ponadpodstawowych jest wskazanie młodzieży wartości płynących z kontaktu z szeroko pojętą kulturą muzyczną oraz usamodzielnienie w zdobywaniu wiedzy o języku muzyki, twórcach i tworzywie muzycznym oraz instytucjach kultury. Wszystko to pozwala uczniowi na świadome uczestniczenie w życiu kulturalnym o zasięgu lokalnym i globalnym. Zarazem muzyka, ze względu na jej interdyscyplinarny charakter, przenika obszary większości rodzajów sztuki, tworząc pomost ułatwiający jej zrozumienie i wykraczający poza jej formalne ramy.

Zajęcia muzyczne cechować powinna różnorodność stosowanych metod. Wśród sposobów wprowadzających nowy materiał i praktykujących jego przyswajanie zalecane są metody aktywizujące i projektowe ukierunkowane na zespołowe, grupowe i indywidualne działania uczniów. Kontrolę i ocenę należy planować ściśle w związku z przygotowaniem i realizacją różnorodnych projektów edukacyjnych, w dialogu z zespołem uczniowskim, biorąc pod uwagę wkład pracy i zaangażowanie jego uczestników. Nauczyciele muzyki mają obowiązek dostosowywania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb, możliwości i predylekcji uczniów. Dotyczy to również uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Młodych ludzi, którzy przejawiają szczególne zamiłowania muzyczne, należy wspierać w rozwoju, zachęcając do udziału w różnego rodzaju aktywnościach pozalekcyjnych i pozaszkolnych (np. zespołach muzycznych, występach solowych, happeningach, przeglądach, koncertach charytatywnych, konkursach, olimpiadach artystycznych). Nauczyciele powinni zwracać uwagę uczniów na ochronę własności intelektualnej i nie dopuszczać do tworzenia plagiatów.

Do prawidłowego prowadzenia zajęć z muzyki zalecana jest pracownia wyposażona w instrumenty muzyczne, rzutnik multimedialny i ekran lub tablicę multimedialną, sprzęt do odtwarzania, nagrywania i nagłaśniania dźwięku, komputer z oprogramowaniem muzycznym (np. edytory tekstu muzycznego, obróbki cyfrowej dźwięku, ministudio muzyczne) i z dostępem do internetu, bibliotekę muzyczną (nuty, śpiewniki, podręczniki), fonotekę i filmotekę, plansze dydaktyczne (papierowe lub multimedialne).

Szkoła powinna stwarzać warunki do obcowania z muzyką „na żywo” poprzez udział uczniów w koncertach i spektaklach muzycznych, organizowanych w szkole i poza nią oraz do publicznej prezentacji umiejętności muzycznych uczniów.

Dokumentacja praktyki

Dokumentację praktyki stanowi dziennik praktyk i zestaw pomocy dydaktycznych, (m.in. różnorodne materiały wraz ze wskazówkami metodycznymi i komentarzami opracowane przez studenta podczas odbywania praktyki).

Student prowadzi dziennik praktyki - zakłada specjalną teczkę praktyki (formatu A-4) zatytułowaną - *Zeszyt praktyki w zakresie **Metodyki muzyki w szkolnictwie ogólnokształcącym***, podaje swoje imię i nazwisko, numer indeksu oraz semestr i rok akademicki

Załącznik 1 - Dziennik praktyk

1. Strona tytułowa

- tytuł praktyki: *Zeszyt praktyki w zakresie **Metodyki muzyki w szkolnictwie ogólnokształcącym***
- imię nazwisko praktykanta, rok studiów
- nazwa uczelni, kierunek studiów
- nazwa i adres placówki, w której odbywają się praktyki
- pieczęć wraz z podpisem dyrektora/ z-cy dyrektora
- imię i nazwisko opiekuna praktyk (wraz z jego podpisem)
- po realizacji praktyki (po lewej stronie w górnym jej rogu pieczęć szkoły)

2. Szczegółowy przebieg praktyk według podanego wzoru (w tabeli)

L.p.	Data	Godzina lekcyjna	Klasa/grupa	Temat lekcji/zajęć	Sposób realizacji

3. Rejestr zajęć według wzoru (załącznik 2 i załącznik 3)

Załącznik 2 – Wzór arkusza obserwacji zajęć

Protokół obserwacji

Obserwowany nauczyciel

Data, godzina obserwacji (czas trwania lekcji)

Klasa

Temat zajęć

Tok obserwacji:

Część wstępna (czynności nauczyciela/czynności ucznia)

Część główna (czynności nauczyciela/ czynności ucznia)

Część końcowa (czynności nauczyciela/ czynności ucznia)

Arkusz obserwacji służy studentowi i opiekunowi. Dowolny wzór arkusza obserwacji dotyczy koordynatora praktyk obserwujących zajęcia. Celem oceny jest wskazanie tego, co zdaniem osoby obserwującej było pozytywne, jak i tych obszarów, które wymagają jeszcze pracy i zaproponowanie konkretnych działań.

Załącznik 3 - Wzór scenariusza do zajęć/lekcji

Scenariusz nr

Data

Klasa

Rodzaj zajęcia

Temat lekcji

Podręcznik

Dział programowy

Cel ogólny

Cele operacyjne (uczeń pamiętam rozumie, potrafi)

Cele wychowawcze

Formy pracy

Formy aktywności muzycznej

Metody nauczania (według poznanych dydaktyków, w tym też aktywizujące metody nauczania)

Środki dydaktyczne (według poznanych dydaktyków)

Tok lekcji:

Część wstępna

Część główna

Część końcowa

Wnioski

Formy aktywności realizowane przez szkołę, obowiązki studenta i opiekuna w placówce

W trakcie praktyki studentowi placówka (szkoła ponadpodstawowa) zobligowana jest do zapewnienia następujących form aktywności:

- 1) obecność w placówce;
- 2) obserwowanie zajęć;
- 3) asystowanie nauczycielowi podczas prowadzenia wybranych zajęć;
- 4) samodzielne prowadzenie zajęć/lekcji z różnych obszarów edukacji muzycznej (Muzyka; muzyczne zajęcia artystyczne; dodatkowe zajęcia muzyczne) - przy obserwacji nauczyciela prowadzącego zajęcia w szkole;
- 5) planowanie i omawianie zajęć prowadzonych przez siebie i innych (nauczycieli, czy studentów) z opiekunem praktyk (na terenie placówki w której odbywana jest praktyka) oraz po powrocie w Uczelni (na bieżąco).

Uwagi końcowe:

- Studenci Wydziału Edukacji Muzycznej Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego odbywają praktykę w szkolnictwie ogólnokształcącym (Liceum/Technikum) i podlegają przepisom, które obowiązują czynnych nauczycieli w danej placówce gdzie odbywana jest praktyka i powinni ich przestrzegać.

- Praktyka realizowana jest stacjonarnie pod kierunkiem zatrudnionego nauczyciela Muzyki, muzycznych zajęć artystycznych bądź dodatkowych. Na wybór nauczyciela nie ma wpływu jego stopień awansu zawodowego.
- Dokładne daty realizacji praktyki wynikają z umowy jaka zawarta jest między Uczelnią a placówką, w której student odbywa praktykę.
- Student kontaktuje się z Dyrektorem placówki, który przydziela studentów do wyznaczonych nauczycieli.
- Nauczyciel opiekun praktyki wraz ze studentem ustala harmonogram zajęć przed rozpoczęciem praktyki.
- Wszystkie zadania związane z realizacją praktyki, może wykonywać tylko pod opieką nauczyciela praktyki na terenie szkoły i po zaakceptowaniu przez niego scenariusza zajęć.
- Student realizuje poszczególne zadania praktyki zgodnie z ustalonym i zapisanym w *Dzienniku praktyk* wraz z nauczycielem harmonogramem praktyki.
- Student wszystkie swoje zadania rozlicza w *Dzienniku Praktyk*
- Student realizuje zajęcia zgodnie z *Podstawa programową przedmiotu Muzyka III etap edukacyjny z roku 2019*.

- Łączna realizacja godzin praktyki - 60 godzin:

10 godzin – obserwacja (obserwacja zajęć z obszarów edukacji muzycznej)

20 godzin - studiowanie literatury potrzebnej do realizacji praktyk

10 godzin - prowadzenie i przygotowanie scenariuszy w wersji papierowej zajęć/lekcji [z różnych obszarów edukacji muzycznej (muzyka + jeżeli są - muzyczne zajęcia artystyczne; dodatkowe zajęcia muzyczne)]

20 godzin - realizacja 11 obszarów tematycznych

- Wszelkie opisy zadań (obserwacje, scenariusze własne) znajdujące się w Dzienniku praktyk muszą być skomentowane przez nauczyciela. **Student powinien zadbać o to, aby nauczyciel potwierdził scenariusz swoim podpisem oraz datą, a po przeprowadzonej lekcji w razie potrzeby wystawił ocenę ewentualnie zapisał swoje sugestie.**
- Na wykonanie wszystkich zadań przeznaczona jest 60 godzin w semestrze III zimowym, za które student otrzymuje 4 pkt ECTS.
- Opiekun praktyki ocenia aktywność i inwencję oraz obowiązkowość studenta w czasie odbywania praktyki.
- W ostatnim dniu praktyki (jeżeli jest taka możliwość) powinno nastąpić podsumowanie odbytej praktyki przez studenta wraz z nauczycielem.
- Opinię na temat przebiegu praktyki wypełnia nauczyciel w porozumieniu z Dyrektorem placówki (na formularzu przygotowanym przez Studium Praktyk UKW z uwzględnieniem efektów kształcenia na kierunku Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej).

- Dokumentację sprawdza i praktykę hospituje w razie potrzeby nauczyciel akademicki.
- *Dziennik praktyk* – kolejność (strona tytułowa, tabela z harmonogramem praktyki, 10 protokołów obserwacji, 10 scenariuszy lekcji, opis 11 obszarów tematycznych i wybranej przez siebie literatury dotyczącej tematów lekcji, xero pisma o niekaralności, program praktyk) oraz opinie studenci składają u opiekuna praktyk z ramienia Wydziału Edukacji Muzycznej UKW po realizacji praktyki w terminie nieprzekraczającym dwóch tygodni od ukończenia praktyki (2.02.2026). Uprzedza się, że nie zawsze ocena jest taka sama jak wystawił opiekun z ramienia szkoły.
- Jeżeli student otrzyma ocenę niedostateczną od opiekunów praktyki z ramienia Szkoły i Wydziału Edukacji Muzycznej – cała praktyka musi być jeszcze raz powtórzona w tym samym wymiarze godzin, ale w innym już Liceum/Technikum.
- O ile zaistnieją warunki uniemożliwiające kontynuowanie praktyki (np. niewłaściwe zachowanie studenta, jego choroba, itp.) należy o tym niezwłocznie powiadomić Wydział Edukacji Muzycznej; Studium Praktyk UKW; opiekuna praktyki z ramienia WEM.
- Zaliczenie praktyki w USOSie dokonuje nauczyciel akademicki z WEM.